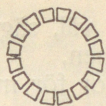

Nyaste och populäraste kupletter och visor

Vardagstryck

Nyaste och populäraste Kupletter och Visor

Jag vill ha en tös med långa flätor.

Med sitt och med andras man jobbar,
var ha vi gjort av vår moral?
När män i korsetter snobbar,
och kvinnorna håret bobbar,
då längtar man åter till Eden
och Evas frisyr av i jäns.
Var finns en tös i Sweden,
som svarar på denna annons?

Refr. :

Jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».
Från den tid då Faust gick lös
med Margaretor
på tete-à-teor
är min passion.
Flickor ska' ej ha mustas
och inte svära.
Fru Halldéns och Naimas grace
uti all ära.
Men jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».

Ack nog har herr Simson bli't hämnad.
Nu skulle Delila han se,
figuren är tunn och jämnad.
Den kvinnlighet som är lämnad
får gott rum i två tomma händer.
Farväl alla ljuva behag.
Finns här några själens fränder,
som tycka och sjunga som jag?

Refr. :

Jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».
Gärna en från Hedenhös
med Krakas nät-hår
som dricker tretår
ur Gjallarhorn.
Göta Ljungberg va' väl, säg,
charmant som Carmen,
men hon var för stor för mej
att ha på armen.
Ty jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».

Jag ser dock en svag liten ljusning.
På härmarkna'n blir det nog hausse.
Från England till min förtjusning
det går som en stilla susning.
Mot kusten på vägen till Dower
och Stockholm, ja via Calais,
att Buckinham inte sover
kung Georg lär sagt vid ett the :

Refr. :

Jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».
Absalon han släpps nu lös
så alla »spetor»
får majestäthår
vid Englands tron.
Snälla flickor, hör min ton :
Jag vill ej käxa,
men mens gräset gror dör kon.
Låt håret växa.
Ty jag vill ha en liten tös med långa flätor,
svar med foto till »Diskretion».

När vågorna börja rulla.

När man seglar genom livet,
söker man ett svärmeri,
träffar man det rätta livet,
ska' man genast dreja bi.
Du som varit championen
i den ljuva kärleken
och som jobba med passionen,
när ska' man väl visa den?
När vågorna börja rulla,
så både man hör och ser't,
då bli vi så kärleksfulla
vid tonerna från klaver't.
Man känner den gamla takten,
den alltid är likadan,
å den har i alla tider va't
som en fläkt från ocean.

Jäntorna en sjöman lockar,
som dom gjort i alla da'r,
men i regel dom oss plockar
på de' lilla, som vi har.
Ja nog få vi våra slängar,
havet ger ej bara fröjd.
Du som alltid saknar pengar,
när ä' du väl glad å nöjd?
När vågorna börja rulla, o. s. v.

Man ska' visa man-ä' herre,
ha ett kvinns på alla fem.
Gifter man sig blir de' värre,
då så kan man hälsa hem.
Men när töserna de kalla,
kan man få en trevlig stunn'.
Säj, när bör en sjöman falla
för en liten rosenmun?
När vågorna börja rulla, o. s. v.

Uti nästan alla hamnar
väntar oss en liten vän.
De som prövat våra famnar
längtar säkert dit igen.
Inte tror jag det kan passa,
att man blott har en kurtis,
ähnej, man ska' ha en massa
alltid liggande på is.
När vågorna börja rulla, o. s. v.

En jazz uppå handklaveret.

När mitt jobb jag hunnit sluta
vilar inga sorger mer,
ur en skuff i min kajuta
tar jag upp mitt handklaver.
Det är rostigt neri basen
och det skriker som en katt.
Men sånt där det ger jag fasen
för jag tycker ändå att:

En jazz uppå handklaveret
ger livet en fin kulör,
det riktiga spelmaneret
gör jäntan på gott humör.
En jazz uppå handklaveret
är sjömannens O och A,
bara man har den rätta klämman på't.
Och det har ju du och ja...

Uti världens alla hamnar
runt omkring i syd och nord,
töserna en sjöman famnar
för ett ömt och kärligt ord.
Sjömansbruden fruktar böljan,
men hon tänker allt ibland
på sin vän — om hon fick följa
när han "drar" på fjärran strand
En jazz uppå handklaveret.
Det är ändå numro ett.
En kyss när som ingen ser'et
gör livet så ljust och lätt.
En jazz uppå handklaveret
det frestar till Hitt-la-la
bara man har rätta klämman på't
Och det har ju du och ja...

Jag så svartsjuk är på havet,
det har tagit dej från mej,
men när jag en dag lagt av'et
gifter jag mej bums med dej.
Om jag sen står i och knogar
kan vi få det bra vi två.
Gods och guld och gröna skogar
har jag ej, men du kan få:
En jazz uppå handklaveret
och du får en kaffegök

och du får — ifall du ber rätt
av storken ibland besök.
En jazz uppå handklaveret
är kanske vad han ska' ha.
Bara man har rätta klämman på't,
men det ha ju du och ja...

När lyktorna tändas igen.

När staden är stilla
och mörkret sig sänker
och lyktorna tändas igen.
De binda ett pärlband som gnistrar och blänker
ett smycke av gata och gränd.
De kalla på minnen från längst flydda tider
och drömmarna från längesen.
Och tanken till lyckliga ungdomsår glider
när lyktorna tändas igen.

Vi följde de slingrande gator runt strömmen
som lystes av tusende ljus
och drömde den evigt berusande drömmen
vi två under lindarnas sus.
Men liksom om dagen den slocknar var lykta
dog lyckan... Jag minnes det än
när aftonen kommer och skuggorna flykta
och lyktorna tändes igen...

Jag vandrar som fordom
när dagen har svunnit
den väg jag så ofta har gått.
Och lyktorna brinna som alltid de brunnit
de enda som ej mig försmått.
Jag söker att glömma allt jag fick försaka
men kärlek vad är väl som den?
Den slumrar om dagen, men vänder tillbaka
när lyktorna tändas igen.

*Din mun svarar nej, nej —
dina ögon svara ja.*

Hur kan en man veta
när han är i en kvinnas smak
när jag dig ser alltid jag ber
om ständigt samma sak :

Refr. :

Din mun svarar nej, nej
dina ögon svara ja,
när jag plågar och frågar
dig om det jag hälst vill ha,
och när du tvekar och nekar
den kyss jag vill ta
Din mun svarar nej, nej
dina ögon svara ja.

Föreslår jag kanske en dag
en liten fin supé
helt apropos en Veuve Cliquot
i chambre separé.

Jag är så kär och jag svär
att ingen är som du,
och som ett vax frågar jag strax
om du vill bli min fru.

—//—

Du gamla måne.

Säj mej, min bleke vän,
d'ä visst ej länge se'n
vi sågs vid samma tid,
livet de' ä' en strid.
Jag stod vid lyktan där,
benen dom gått isär,
jag var full liksom du
å de' ä' jag ännu.

Refr. :

Du gamle måne, något stöd kan du ge mej.
Du gamle måne, kom och ställ dej breve mej.
Du frågar kanske, varför flaskan jag tömt,
jo, för hon mej fördömt.
Måne, jag får be dej igen :
Glöm vad du sett, gamle vän.

Säj mej, min gule bror,
var ä' de' som jag bor ?
Gatan i zick-zack far.
Huset står inte kvar.
Allting har vinglig grund,
jorden är väldigt rund.
Just nu mitt enda mål,
de' är mitt nyckelhål.

Refr. :

Du gamle måne, ta' å visa mig vägen.
Du gamle måne, gör mej inte förlägen.
Jag ä' ej pirum, bara lite' ditåt.
Stör jag dej, så förlåt !
Måne, jag får be dej igen :
Glöm vad du sett, gamle vän.

Varje liten tanke.

Skymning faller där trädens galler
min väg i mörka skuggor höljde nyss.
Så ensam drömmer jag o. lyss till hjärtats slag;
som väcker minnet åter av din kyss.

Refr. :

Varje liten tanke, där jag ensam går,
den tänker jag blott för dig.
Varje liten dröm, famlande och öm,
jag drömmer för dig och mig.
Fast vägen, som oss skiljer, är öppet hav
fast vinter följer tätt på vår.
På dig jag alltid tänker, åt dig jag
alltid skänker, varje liten tanke där jag går.

När lyckans glitter i hjärtat sitter,
bli livets sorger blott till små besvär.
Vart litet strå, som gror, blir vad man vackrast
finner
blott därför att man har en annan kär.

Refr. : Varje liten tanke etc.

Låt tiden svinna, låt åren rinna,
var dag, som går, gör väntan mindre lång.
Vår tysta hemlighet, vi båda, säkert vet,
för oss skall bli till verklighet en gång.

Refr. : Varje liten tanke etc.

—//—

—//—

Kungl. biblioteket

0 0000 000073115